

фактографічні інформаційно-пошукові системи в автоматизованій системі нормативно-методичного забезпечення управління.

Використання АІС може здійснюватися одним із двох способів, суть яких полягає в такому [2]:

1. Автономне функціонування системи, при якому АІС не входить до складу інших систем і використовується самостійно. Прикладом можуть служити такі АІС, як документальні (бібліотечні) інформаційно-пошукові системи, а також системи резервування авіа- і залізничних квитків.

2. Використання АІС у якості складової частини іншої автоматизованої системи. У цьому випадку вихідні дані можуть застосовуватися не тільки кінцевими користувачами, але й іншими компонентами цієї автоматизованої системи з метою подальшої обробки і застосування у виробничому процесі.

Отже, документальні автоматизовані системи є невід'ємною складовою сучасного суспільства. Їх використання дозволяє автоматизувати та пришвидшити типові операції.

Список використаних інформаційних джерел

1. Класифікація інформаційних систем та інформаційних технологій. [Електронний ресурс] // Інформаційні технології в менеджменті. – Режим доступу: https://stud.com.ua/21185/informatika/klasifikatsiya_informatsiynih_sistem_informatsiynih_tehnologiy. (дата звернення 30.02.2020 р.). – Назва з екрана.
2. Документальні та фактографічні інформаційні системи [Електронний ресурс] // Учбові Матеріали для студентів і школярів України. – Режим доступу: <http://um.co.ua/6-10/6-106777.html> (дата звернення 30.02.2020 р.). – Назва з екрана.

СОСТАВ И СОДЕРЖАНИЕ УЧЕТНОЙ ИНФОРМАЦИИ О ТОВАРАХ В ЦЕЛЯХ УПРАВЛЕНИЯ

***А. Н. Дивакова**, студентка специальности Бухгалтерский учет, анализ и аудит, группа Б-41*

***Е. Г. Толкачёва**, научный руководитель, к. э. н., доцент
Высшее учебное заведение «Белорусский торговый экономический университет потребительской кооперации»*

Главной задачей управленческого учета любого предприятия является формирование и использование его данных для принятия менеджментом управленческих решений, позволяющих организации достичь оптимальных для данной хозяйственной

ситуации результатов деятельности. С этой целью формируется управленческая отчетность, предназначенная для внутренних пользователей в соответствии с требованиями к ней, предъявляемыми организацией (включая состав и содержание ее форм) [1].

Однако в настоящее время нет никакой нормативной базы, регулирующей деятельность по составлению форм управленческой отчетности внутри организации, поэтому мы предлагаем следующую классификацию внутренней отчетности в разрезе ее целевой направленности для торговых организаций:

- по срокам формирования: за сутки (смену), неделю, декаду, месяц, квартал, год;

- по целевым показателям, отражаемым в отчете: по уровню запасов, по покупательной способности, по предпочтениям покупателей, по изменению цен посредством регулирования торговой наценки.

- по качеству организации торговой деятельности: в разрезе информация о сроках и причинах срывов поставок, по причинам расхождения запланированных показателей с фактическими, по степени удовлетворения спроса покупателей по отдельным позициям;

- по субъектам, использующим отчеты: для руководства организации, для руководства структурных подразделений, для уполномоченных руководителей пользователей.

Отчеты, сформированные по данным признакам, позволяют отразить как учетную (уровень запасов, торговую надбавку), так и внеучетную информацию (покупательская способность, оценка полноты ассортимента по данным опроса продавцов и покупателей, эффективность рекламных акций).

На наш взгляд применяя предложенную классификацию отчетности торговым организациям для принятия управленческих решений следует использовать следующие формы внутренних отчетов: о состоянии дебиторской задолженности в разрезе заказов и сроков оплаты; о ценах в разрезе ассортимента, где отражается изменение цен поставки и запланированной цены, а также их причины; товарный отчет по отдельному наименованию товара в разрезе ассортимента, где выделен размер используемых наценок и скидок; о поступивших и реализованных товарах организации по товарным группам; о

продажах с определением отклонений по показателям количества, торговой надбавки и выручки в разрезе наименований; о покупательской способности за определенный период; о прибыльности отдельных наименований в разрезе структурных подразделений; об эффективности продаж на основании предпочтений покупателей; о неудовлетворенном спросе по данным опроса работников и покупателей; об эффективности рекламных акций; о влиянии средних товарных запасов и выручки от реализации товаров на изменение товарооборачиваемости; о рациональности сформированного товарного ассортимента с определением упущенной выгоды или темпа роста фактически полученной выручки по сравнению с плановым значением.

Сведения, которые представлены в перечисленных внутренних отчетах, можно использовать для проведения:

- сравнительного анализа товарных групп и отдельных партий в разрезе количества проданных единиц, товарооборота, валовой прибыли, что позволяет ранжировать товары по степени востребованности и предпочтениям покупателей;

- контроля доходности и рентабельности в разрезе товарных групп и отдельных наименований с целью определения приоритетных товаров при формировании товарного ассортимента;

- контроля скидок в разрезе товаров по отдельным наименованиям, что позволяет определить снижение доходности по данному наименованию товара и способствует выявлению наименее востребованных товаров;

- контроля поставок товаров по срокам, количеству, качеству и ценам с целью определения наиболее надежных поставщиков [2].

Таким образом, задачи, решаемые в системе управленческого учета, заключаются не только в сборе сведений о товарных запасах, но и в преобразовании их в форму, содержащую понятную и достаточную информацию для принятия решений. Применяя предложенные формы можно не только проконтролировать, но и проанализировать эффективность торговой деятельности.

Список использованных информационных источников

1. Васильчук О. И. Использование данных управленческого учета при принятии управленческих решений / Ольга Ивановна Васильчук // КНЖ. – 2013. – № 2. – С. 8–10.

2. Вахрушева О. Б. Бухгалтерский управленческий учет : учеб. пособие для вузов / О. Б. Вахрушева. – Москва : Дашков и К, 2012. – 252 с.

ІНТЕРНЕТ-СЕРВІСИ СТВОРЕННЯ ВІРТУАЛЬНИХ ВИСТАВОК

Т. В. Козоріз, студентка спеціальності Інформаційна, бібліотечна та архівна справа, освітня програма «Документознавство та інформаційна діяльність», група ДІД 6-21

О. А. Двірна, науковий керівник, к. ф.-м. н., асистент кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Розвиток веб-середовища надає бібліотекам можливість працювати з читачами у новому форматі, популяризувати власний фонд перед великою кількістю потенційних користувачів, надавати послуги в режимі онлайн. Однією з найпоширеніших форм презентації бібліотечного фонду в Інтернет-просторі є віртуальна виставка.

Віртуальна виставка – публічна демонстрація в мережі Інтернет за допомогою засобів веб-технологій віртуальних образів спеціально підібраних і систематизованих творів друку та інших носіїв інформації, а також загальнодоступних електронних ресурсів, рекомендованих дистантним користувачам бібліотеки для огляду, ознайомлення та використання [2].

Віртуальна виставка має істотні переваги перед традиційною: можливість ознайомлення з матеріалами виставки без відвідування приміщення бібліотеки, необмежений час функціонування, можливість презентувати видання, не знімаючи їх з полиці, доступність користувачеві у будь-який час доби, можливість демонструвати документи, що видані додому читачеві, перегляд великою кількістю користувачів без загрози для збереження експонатів, можливість додавати звук, відео, посилення на інші інтернет-ресурси. Але є і недоліки: для користувача – неможливість зняти книгу з виставки та більш докладно ознайомитись з нею, для бібліотекаря – додаткові затрати робочого часу, пов'язані з працею в комп'ютерних програмах та сервісах, якщо вони використовуються при створенні виставки та з оволодінням навичками такої праці.